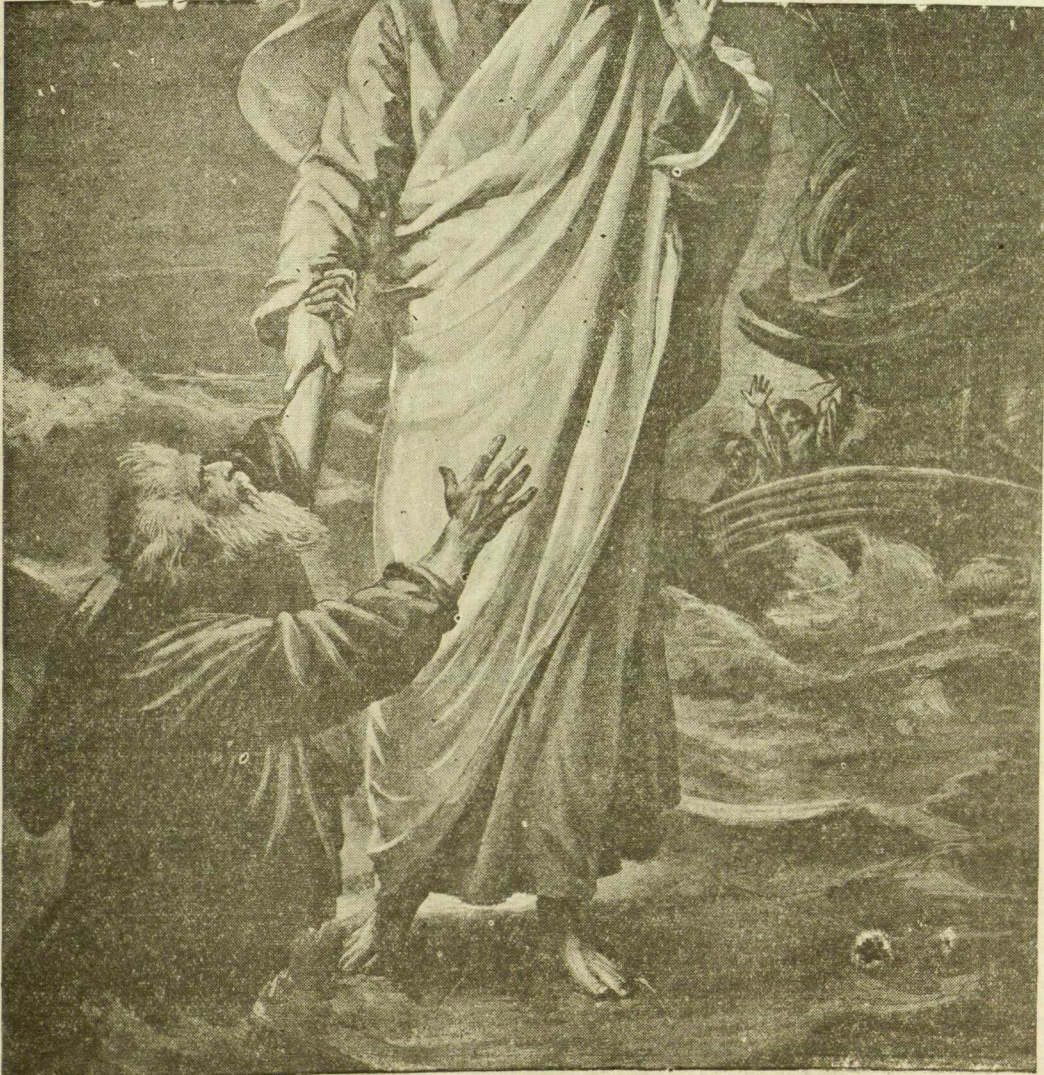

LAIVAS

No. 23. Metai VII

Birželio-June 4, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Sekmadienis Po ŽENGIMO DANGUN ŠVENTĖS.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

APAŠT. DARB. 2, 1-11.

JO. 14, 23-31.

SEKMINIŲ dieniai atėjus, visi buvo draug toje pačioje vietoje. Štai umai pasigirdo iš dangaus užimas, lyg-kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies iležuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip šventoji Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje buvo apsigyvenusių žydų, žmonių dievobaimingų iš visų po dangumi esančiųjų tautų tarpo. Kilus užimui, susiėjo minia ir nežinojo, ką manyti, nes kiekvienas girdėjo juos kalbančius savo kalba. Visi buvo begalo nustebę ir kalbėjosi tarp savęs. Štai, argi ne visi šitie, kurie kalba, galiliejiečiai? Tai kaip gi kiekvienas mūsų girdime savo gimtąją kalbą. Mes partai, mēdai, elamiečiai, Mėzopotamijos, Judiejos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos, Prygijos ir Pampylijos, Aigipto ir prie Kyrėnos esančiojo Lybijos krašto gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žydai, taip ir naujatiečiai, krėtiečiai ir arabai, girdime juos mūsų kalbomis skelbiančius didžius Dievo veikalus.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniam: Jei kas mane myli, tas laikys mano žodžius; ir man: Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir pasidarysime pas jį buveinę. Kas manęs nemyli, tas mano žodžių nelaiko; žodžiai gi, kuriuos jus girdėjote, ne mano, bet to, kurs yra mane siuntęs, Tėvo.

Tai aš jums kalbėjau, pasilikdamas pas jus. Ramintojas gi, šventoji Dvasia, kuri Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus viso išmokins ir primins jums visa, ką tik aš jums kalbėjau. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tegul jūsų širdis nenusigasta ir tenebijo. Girdėjote, kad aš jums sakiau: Aš einu ir ateinu pas jus. Jei mylėtumėte mane, jūs juk džiaugtumėtės, kad aš einu pas Tėvą, nes Tėvas didesnis už mane. Ir dabar aš jums tai pasakiau pirm, ne kaip įvyko, kad įvykus tikėtumėte. Jau nebedaug aš kalbėsiuos su jumis. Nes ateina šio pasaulio kunigaikštis; manyje jis nieko neturi, bet kad pasaulis pažintų, kad aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip Tėvas man įsakė.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Mokinių Draugijos.

Mokslo dienos yra lavinimo, bandymo ir ruošimo laikas į gyvenimą. Kad atatinamai prisiruošus gyvenimui šian die jaunikai'tis reikalauja gerai išsilavin ti įvairiose mokslo šakose. Mokykloje jam duodama kiek ir savarankumo, kad jisai bandytų gyventi. Šiuo tai tikslu mokiniai turi savas draugijas, kuriose patys savarankiai veikia. Panašiai yra ir mūsų kolegijoje. Mokiniai turi įsteigę keleta draugijų bendram lavinimui. Tokios draugijos yra sekančios: "Literatinė Draugija", "Dramos Ratelis", "Sporto Ratelis" ir "Muzikos Benas".

Vienas šių dienų svarbiausių reikalavimų yra mokėjimas rašyti arba prisiruošimas literatiniam darbui. Šiuo tai reikalu ir rupinasi "Literatinė Draugija". Josios tikslas yra teikti patogesnės progos tiems mokiniams, kurie pareiškia literatinių gabumų. Susirinkimų metu jie skaito savo parašytus straipsnius; juos kritikuoja. Geresnius raštus siunčia laikraščiams, kad būtų atspaus ti. Šiais metais mokinių straipsnių tilpo "Laive" ir "Vytyje". Rašymo srityje pasižymėjo šie mokiniai: Jonas Vosylius (Boston, Mass), Juozas Vaškevičius (Newark, N. J.) ir Antanas Ignotas (Waterbury, Conn.) Svarbiausis "Literatinės Draugijos" darbas tai kolegijos metraščio išleidimas.

"Literatinės Draugijos" valdyboje šiais metais buvo sekanti asmenys: pirmininkas Juozas Vaškevičius (Newark, N. J.), pavaduotojas Antanas Švedas

(Providence, R. I.) ir raštininkas Kazimieras Drazdys (Chicago, Ill.). Metraš čio leidimu ir kitais spausdinamais raš tais rupinasi tam tikra komisija, į ku rią įeina Alfonsas Jagminas (Brooklyn, N. Y.) ir Jonas Vosylius (Boston, Mass.) Įvairiais piešiniais ir braižiniais ru pinasi artistas Eduardas Turauskas (Shenandoah, Pa.). Draugijos dvasiniu vadu yra patsai kolegijos direktorius kun. dr. J. Navickas.

Kaip literatura ir žurnalistika, taip ir menas, ypatingai drama, turi savo didelės svarbos. Šiais reikalais rupinasi "Dramatinis Ratelis". Josios tikslas yra laikas nuo laiko paruošti debatai arba pasikalbėjimai įvairiais svarbiais gyve nimo klausimais; jų iniciatyva kviečia mi mokiniams kalbėtojai prelegentai. Mokslo metais buvo suruoštos trys tokios paskaitos, kurias patiekė kun. Leonas, pranciškonas, iš Westmont, Ill.; kun. Vladas Draugelis, Kenosha, Wisconsin ir kun. dr. Kazimieras Matulaitis, "Draugo" redaktorius. Tam tikromis dienomis ruošia šeimyniškus vaka rėlius, kurių viso buta trys: Padėkos Dienoje, Kalėdų šventėje ir Trijų Ka ralių dienoje.

Svarbiausia ratelio užduotis tai didelio veikalo pastatymas Chicago mie sto didesnėse salėse. Einant šituo pro gramu, gavėnios metu buvo pastatytas didelis veikalas keturis kartus didelėse scenose. Veikalas vadinamas "Prana-

šystė" yra verstas iš anglų kalbos ir vaizduoja tuos laikus, kuomet Anglijos šalyje vyko katalikų tikėjimo kruvini persekiojimai. Veikalas buvo pastatytas 2 d. balandžio Melrose Park, Ill. Tai kun. Daumanto, ratelio dvasios vado, ir vietinių darbuotojų nuopelnas. Patsai didžiausias pasirodymas įvyko 3 d. balandžio Šv. Kazimiero Akademijos auditorijoje. Buvo pilnas pasisekimas. Paskui dar vaidinta 10 d. balandžio Chicago pradinių mokyklų vaikams ir 17 d. balandžio suaugusiems žmonėms Aušros Vartų parapijos salėje.

Apie vaidinimą Chicago salėse spauda labai gražiai atsiliepė. "Drauge" tilpo daug straipsnių. Čia viso vaidinimo įvertinimui paduodame vieną tų straipsnių: "Pranašystė" — tokia antrašte kun. dr. J. Navickas vertė įžymų veikalą iš anglų kalbos, parašytą kun. Coughlan, C. SS. R. Tą veikalą suvaidino Marijonų Kolegijos mokiniai net keliose vietose Chicago mieste. Musų dienoje lietuviškų dramos veikalų, originalų ir vertimų, lobis visai nežymus tokiais veikalais, kurie, statomi scenoje, atskleisti prieš publikos akis praeitus amžius ir parodytų istorinius, skaudžius katalikų persekiojimo epizodus bei teiktų gražaus, gilaus, dorinio pamokinimo — sekti tuos, kurie kentėjo ir mirė del Kristaus.

"Pranašystė" kaip tik ir atskleidžia Anglijos istorijos lapą, Henriko Aštuntojo laikus, ir ryškiai atvaizduoja žiaurų katalikų persekiojimą del šv. tikėjimo. "Pranašystėje" svarbią rolę vaidina Northumberlando kunigaikštis, jo sunus

Edmundas ir patį pranašavimą skelbia žudomųjų vienuolių vyresnysis prioras tėvas Jonas. Kunigaikštis turi vienturtį sunų Edmundą. Ištroškęs garbės ir turtų, kunigaikštis gerinasi karaliui, kad gautų atimtųjų vienuolynų turtus. Karalius sutinka, bet reikalauja atsizadėti katalikų tikėjimo.

Tėvas nori savo sunų Edmundą prikalbinti prie šio sumanymo, bet tasai atsisako. Tuomet kunigaikščiui padeda jo brolėnas Rišardas. Sunus pareiškia Tėvui, kad jisai niekuomet nesutiks papildyti tos šventvagystės. Perpykęs tėvas kesinasi savo sunų nužudyti. Sunus pabėga iš savo tėvynės. Kunigaikštis paima vienuolyną. Kuomet jisai atvyksta su kariuomene užimti vienuolyno, vyresnysis pranašauja Dievo bausmę, kuri turinti už kelių metų įvykti. Jo žodžiai: "Kunigaikšti, žmogžudžio kalavijas perskrios tau krutinę toje pačioje vietoje, kurioje tu žudai Dievo tarnus ir į dvidešimtį keturias valandas žus tavo sunus ir brolėnas!"

Praeina dešimtis metų. Kunigaikštis liko turtingas, bet neteko sunaus. Jo gyvenimas pilnas skausmų ir sielvartų. Jo nedorybių pagelbininkai neduoda jam ramybės; reikalauja iš jo atlyginimo už suteiktą pagalbą, plėšiant vienuolyną. Vieną gražią dieną kunigaikščio sunus Edmundas, dabar jau kunigas, sugrįžta į tėviškę. Atlanko senąjį vienuolyną, kame randasi jo tėvo puikiai įruošti rumai. Prisimena praėjusias pilnas skausmų ir džiaugsmų valandas. Tuo pačiu laiku įpuola vienas galvažudžių kunigaikščio rumus ir reikalauja

užmokesčio už savo patarnavimus. Kunigaikštis atsisako. Galvažudys jį nužudo. Kunigas Edmundas spėja į laiką suteikti mirštančiam tėvui išrišimą. Tėvas jį pažįsta ir mirdamas laimina savo sūnų. Tokiu budu senis kunigaikštis sunaus dėka miršta susitaikęs su Dievu.

Pirmą sykį šis veikalas kolegijos mokiniams teko vaidinti Melrose Park bal. 2 d. Vaičiulio salėje. Tai buvo kaip ir generalinė repeticija ir čia daugiausia žiūrėt technikinių trukumų. Neturint vietoje tinkamų dekoracijų, nei kitų reikalingų dalykų, vaidinimas nesudarė didelio įspūdžio, nors visi vaidilos savo roles gerai atliko. Visai kitokio įspūdžio taikė vaidinimas šv. Kazimiero Akademijos auditorijoje. Puikios dekoracijos, šviesos, rakandai, išlyginti iš vakaro pastebėti technikiniai trukumai darė tiesiog žavinčio įspūdžio.

Netiksliai gal tikrai buvo dekoracija kartuzų vienuolynui atvaizduoti. Balto audeklo rundina dekoracija su gražiu spalvuotu langu ir švenč. Panelės stovykla daugiau buvo panaši į koplyčią, negu į kambarį, kuriame vienuoliai darėdavo posėdžius ir tardavos svarbiausiais reikalais. Paprasta (kad ir to paties kalėjimo) dekoracija su paprastais rakandais ir dideliais žibintuvais arba žvakėmis butų davusi tikrą aną laikų vienuolynų vaizdą. Taip jau vienoda šviesa per vienuolių posėdį butų dariusi didesnio įspūdžio, negu spalvuotos, dažnai mainomos šviesos. Užtai kitoms scenoms, ypač jurių krantas, bokšto kalėjimas ir kunigaikščio pilies kambarys pilnai atitiko tikrumui.

Vaidinime svarbiausią rolę turėjo

Northumberland kunigaikštis — Jonas Kneizeris. Aukštas, liesas, stambiu balsu išrodė kaip tikras kunigaikštis. Jo rolė buvo sunki. Jam teko vesti didelę viduje kovą. Turtų godumas traukė jį vienon pusėn. Meilė prie vienatinio sunaus, kurį jis įkalbinėjimu vertė atsižadėti katalikybės, priimti Viršenybės Prie saiką ir ją įteikti kartuzų vienuoliams, kad tuo budu galėtų pagrobti vienuolyną ir jo turtus, traukė priešingon pusėn. Jam teko pergyventi skaudžios valandos netekus sunaus, kuris, nenorėdamas sutikti su tėvo norais, pabėgo iš Anglijos. Sunaus gailestis paagliau nugalėjo jo nedorus pageidimus ir didžiausioje desperacijoje atimtame vienuolyne, į kurį buvo perkėlęs savo buveinę, klaupia prie Švenč. Panelės stovylą ir didžiausiame gailestyje paskendęs maldauja Jos grąžinti jam vienatinį sūnų, kol neišsipildė dar vienuolių vyresniojo pranašystė: jis žuva nuo niekšo Laytono Legh rankos.

Jonas Kneizeris tą rolę puikiai atliko. Vietomis, ypač ketvirto veiksmo pirmoje scenoje, jis nevaidino, bet tiesiog gyveno rolėje. Nemačiusiam sunku būtų tikėti, kad jaunas čia augęs jaunuolis, prieš pusmetį atvykęs iš mažo New Jersey valstybės miestelio ir įstojęs į kolegiją dar gerai lietuviškai kalbėti nemokėjęs, pirmą sykį scenoje pasirodęs galėtų taip vaidinti. Tai nėra joks jam pagyrimas, bet kolegijai komplimentas, apie ką neabejotinai gali liudyti apie 500 suėjusių į auditoriją žmonių.

Edmundo, kunigaikščio sunaus, rolę lošė Jonas Vosylius. Išvaizda ir ugiu

labai atatiko rolei, bet lošime buvo silpnokas, ypatingai paskutinėje scenoje, kada, sugrįžęs į tėviškę kunigu, rado vienuolyne savo nužudytą tėvą. Čia nepajėgė parodyti reikiamo jausmo ir širdgelos. Bet kaip pirmą kartą dalyvavusiam scenoje tai visai atleistina. Rišardo, kunigaikščio brolieno, rolę lošė Alfonsas Jagminas. Jisai gerai nudavė šnipą, vyriausio suokalbio prieš kartuzus vedėjo, veidmainio tipą.

Svarbi „Pranašystėje“ rolė yra vienuolino tarno Laytono Legh. Pinigas jam viskas. Už pinigą jis šaltu krauju galėjo bent ką nužudyti, baisiausią piktadarybę atlikti. Negavęs nuo kunigaikščio žadėtų pinigų už niekšišką prieš vienuolius veikimą, jis nužudo kunigaikštį, bet su tuo ir jo biauri karjera pasibaigia — lieka suimtas ir atiduotas teismui. Tą rolę gražiai, gyvai, natūraliai atliko Juozas Vaškevičius.

Kartuzų vienuolių roles atliko Julius Jaskelvičius, Kazimieras Drazdys, Eugenijus Andriulionis ir kiti kolegijos mokiniai. Visi atliko gerai, bet per visus geriausias buvo J. Jaskelvičius. Geresnio, visais žvilgsniais tipingesnio vienuolio nei artistas profesionalas nebuvo sudaręs.

Labai gražią ir malonią sceną sudarė jurininkų kvartetą: Adomas Juškevičius, Jonas Jančius, Adomas Markunas ir Pranas Skruodenis. Ir vaidinimas ir daina visus žavėte žavėjo ir tik norėjosi, kad ta scena ilgiausia tęstusi ir vėl nauja būtų kartojama. Jančius savo vaidinimu ir Markunas savo dainavimu pasižymėjo. Butinai reiktų toje

vietoje įdėti dar daugiau dainų.

Kitos rolės buvo mažesnės. Tarnų roles vaidino Adomas Ratkelis ir Leonardas Gritis. Juodu publiką daug prijuokino. Kunigaikščio įnamis Vilius — Vincas Šaulys ir kalėjimo tarnas — Jonas Skalandžiunas savo roles pusėtinai atliko. Labai tinkamas savo rolėje pasirodė kapitonas — Tamas Poška. Tikras kapitonas savo išvaizda, kalba ir judėjimu.

Tokiu budu visas vaidinimas buvo pilnai pasisekęs. Bernaičių kolegijos mokiniai puikiai Chicagai užsirekomendavo. Valio! Pertraukų metu buvo dainų ir Velykų vakarą griežė dudų orkestra arba benas. Didelių bandymų gražus vaisiai”.

„Dramatinio Ratelio“ valdyboje yra šie asmenys: pirmininkas Tamas Poška (Newark, N. J.), pavaduotojas Pranas Skruodenis (Brooklyn, N. Y.) ir raštininkas Jonas Vilkas (Chicago, Ill.). Ratelio dvasios vadu yra kun. Mikas Daumantas.

„Dramatiniam Rateliui“ labai daug jo įvairiuose paruošimuose pagelbsti benas ir mokinių choras. Benas susideda iš 12 instrumentų. Juo vadovauja kun. J. Massey. Rinktinasis choras tai parinkti geriausi balsai geresniam giedojimo pasilavinimui. Juo rupinasi klerikas Petras Biskis, B. A. Benas su chorą pasirodė ne tiktai pačioje kolegijoje, bet ir kitur. Benas ir choras dalyvavo Cicero, Ill. išpildydamas didelę programą pradžioje sausio m. Vėliau 16 vasario parinkti daininkai ir muzikai išvyko į Kenosha, kame ėmė dalyvavimo Ne-

priklausomybės šventės programė. Gerai pasirodė per savo vaidinimus Chicago ir Melrose Park, Ill. Per Naujus Metus benas ir choras išpildė šv. Mišių programą, Aušros Vartų bažnyčioje, Chicago. Visur pasirodė gerai.

Senovės išminčiai sakydavo, kad sveikas protas turi būti sveikame kune. Todel belavinant protas nepamirštama ir kunas. Šiuo tikslu gyvuoja "Sporto Ratelis". Jinai rupinasi visais žaidimais. Kartą į metus suruošia Olimpinius žaislus ir keletą kartų lošia svaidiniu su įvairiais Chicago svaidinio tymais. Šio ratelio priežiuroje yra tenis, futbolas, svaidinys ir kiti žaidimai. Ratelio valdybą sudaro sekanti mokiniai: pirmininkas Jonas Vosylius (Boston, Mass.), pava-

duotojas Jonas Jančius (Lawrence, Mass.) ir raštininkas Jonas Kneizeris (Elizabeth, N. J.) "Sporto Ratelio" prižiūrėtoju yra kl. Petras Biskis.

Tokiomis tai priemonėmis naudojami mūsų mokiniai, kad gerai pasiruoštų merikoje. Visiems yra svarbu tasai gytam gyvenimui, kuris jų čia laukia. Avenimas gerai suprasti, bet mums lietuviams amerikiečiams jisai yra daug svarbesnis, nes mūsų aplinkybės ir padėties galimybės daug kuomi skiriasi nuo kitų tautų gyvenimo. Mes turime gerai pažinti savus papročius, kad galėtume atspėti tą tikrą lietuvišką sielą ir tuos naujus įpročius, kuriuos mūsų išsivija čia Amerikoje yra įgijusi.

Tretininkų Žinios.

(Tąsa)

Prieš tai viešpatavo didžiulis žmonių širdyse meilės užsnudimas, o jos vietoje įsivyravę buvo neapykanta, pavydas ir pyktis. Per daug jų sielos buvo atsidavusios žemiškiems reikalams, troškimui garbės ir geidulių patenkinimui. Ir Tretysis Ordenas visa pakeitė...

O kaip yra mūsų laikais? Ar ne tos pačios ydos, ar ne tokie pat prasižengimai? Vietoj meilės — neapykanta, vietoj savęs išsižadėjimo — ieškojimas lėbavimų, vietoj tikros kryžiaus meilės — kvailas džiaugsmas jautulių gašlumo patenkinime. Išnyko krikščioniškoji dvasia. Žmonių širdys neramiai plaka pasaulio kalėjime. Klajoja žmonija, iekodama žvaigždės, vedan-

čios tiesos keliu į laimės viešpatiją. Bet tamsus rukai įvairios jos ydos, apgaubusios šią žemę, neduoda išvysti to skaistaus, it rytnečio rasa, ruimingo, kiekvieno širdį džiaugsmu ir ramybe pripildančio pasaulio.

Kadangi dabar blogybės vyrauja tos pačios, kurios ir XII-ame šimtmety, sako popiežius Leonas XIII, tai priemonės kovoj su jomis turi būti pavartotos tos pačios, butent, sekant Pranciškaus Trečiame Ordene išreikštą dvasią.

Šv. Pranciškus, steigdamas Tretįjį Ordeną, ne ko kito norėjo, kaip nurodyti klaidžiojantiems tamsybėse tiesos kelią ir suteikti jėgų besiveržiantiems prie krikščioniškos tobulybės. Todel kaip gerai bu-

tų, kad mūsų karta, ypač jaunuomenė, sto-
tų į Tretįjį Ordeną, pasistengtų suprasti
jo reguloj išreikštą dvasią, tada savaime
persiimtų Kristaus siulomais idealais, nu-
šviestų jais beviltingo pasaulio padangę
ir pamatytų, kur yra tikroji laimė, be ku-
rios trokšta žmogaus dvasia, be kurios
sunkios jai atrodo šio žemiško gyvenimo
dienos.

Pranciškaus asmeny pastebimas ne-
sugriauamas gyvenimo linksmumas, pa-
siaukavimas siekiąs nepaprastumo, širdin-
ga Dievo ir žmonių meilė. Tos ypatybės
kaip tik yra geriausi vaistai prieš šių die-
nių žmonių dvasios iškrikimą. Meilė pas jį
didi. O kas nežino meilės galybės?!

Anot Leono XIII: "Dievo ir artimo
meilė stovi už visa aukščiau ir yra visų
dorybių karalienė; jos jėga yra tokia di-
delė, kad ji didžiausias sunkenybes, su-
jungtas su pareigomis, palengva pašalina
ir žiaurumus, kaip jie nebutų dideli, kaip
nepernešami, taip pat maloniais padaro".

O ta meilė Trečiame Ordene taip gra-
žiai išreikšta yra, kaip niekur kitur.

Gaila, kad dar vis atsiranda žmonių,
manančių, kad jauniems netinka Tretysis
Ordenas, kad jiems naudos jis nenėša!
Keista! Nejaugi tik senuoliams teturėtu-
me nešti žibintą, nušviečiantį tamsius žmo-
gaus gyvenimo kelius, nejaugi jaunomė,
trokštančią kilnių idealų, galėtume palikti
alkaną? Ne. Niekados! Juk kas sudaro a-
teities visuomenę, jei ne šių dienų jaunu-
omenė! Todėl ji kaip tik privalėtų turėti
geriausį Kristaus gyvenimo supratimą, ku-
rį duoda Tretysis Ordenas. Kiek daug nu-
veikti galėtų, nuo pat jaunų dienų ėmusi
žengti tiesiuoju, Kristaus nurodytuoju, ke-
liu!

Kadangi visoks pasaulio atnaujinimas,
visoks skaisčiųjų idealų atgaivinimas dau-
giausia pareina nuo jaunuomenės, tai tu-
rėtume manyti, kad ir šių dienų nuskurdi-
sios žmonijos atgaivinimas priklausys nuo
jos. Bet ji tą tik tada pajėgs įvykdyti, kai

pati užsidegs idealų kilnumu, kunu ir sie-
la jiems atsiduos. O galės jiems atsiduoti
tik tada, kai juos kas prie to pastumės.
Geriausį pastumėjiną duoda Tretysis Or-
denas. Jo regula talpina savy visą trumpai
ir aiškiai išreikštą krikščioniško gyve-
nimo programą.

Pažvelgus į šių dienų jaunimą, neju-
čiomis veržias klausimas: Kasgi iš tokios
jaunuomenės išeis? Iš jaunuomenės ru-
buose, papuošaluose aluje, išsiblaškančiose
kalbose dedančios savo tikslą, visais
savo papročiais pralenkiančios savo am-
žių ir luomą; iš jaunuomenės vienintėlę
laimę terandančios vakaruškose, teatruose,
nepadoriuose skaitymuose, bei blevizgose,
šokuose ir žaidimuose; iš jaunuomenės
nestengiančiosios pasiliosuoti nuo gyvu-
lišių gaidulių masinimų, bet stačiai jų dar
ieškančios. Tiesiog šurpulys pareina, kai
pamanai, kas bus, kai ši jaunuomenė su-
augš. Ar ji — baugu net prisiminti — mo-
kės, tapusi tėvais, savo vaikus auklėti, ar
nepražudys jaunų nekaltų sielų?.. Juk pra-
keikimo bausmė jau kybo ant tokių asme-
nų galvų.

Gelbėkime jaunuomenę! Nebeklauskite,
kuriuo budu. Jau Leonas XIII pasakė:
"Kas patrauks nors vieną asmenį į Tre-
tįjį Ordeną, tas jau išgelbės vieną sielą".
Mes tik pilniausiu įsitikinimu galime pri-
durti: "Kas patrauks jaunuomenę į Tre-
tįjį Ordeną, tas ją išgelbės".

O paveržti ją ne taip jau sunku, nes
nėra gražesnio jaunuomenei pavyzdžio,
kaip šv. Pranciškaus regula. Pats Pranci-
škaus asmuo yra pritraukiantis. Vienas
nekatalikas išsireikė jį buvus laimingiau-
siau pasaulyje žmogumi. Kiekvienas su juo
susidūręs turėjo linksmumu persiimti. Ne-
veltui pavadino jį "linksmuoju Dievo gie-
smininku". Jis nekartą sakydavęs savo
mokiniais: "Jūs turite žmonėms parodyti,
kad vien tik evangelijos gyvenimo mei-
lė ir pasiaukavimas neša tikrą džiaugsmą;
jus privalote juos pamokyti, kad džiaugs-

mo gausumas tik majestotingoje Dievo gamtoje, liturgijoje ir poezijoje, darbe ir nekaltuose žaidimuose randamas; jus ir turite tą šviesą, kurią radote saulėtame aukštesniame gyvenime, įlieti į daugelį sielų, kuriose užviešpatavo nuliudimas ir kaltis, kai Kristus iš jų išstumtas buvo”.

Užtat neveltui Leonas XIII liepė imti žiburį ir juo apsišviečiant nešti Tretįjį Ordeną į visas pasaulio dalis, o ypač į jį kviesti jaunuomenę.

Jei dar abejojate, ar Tretysis Ordenas duoda naudos, pažvelkite į istorijos lapus. Jie rodo, kokią milžinišką naudą jis atnešė žmonijai.

Organizuodami jaunuomenę atsiminkime, kad jai ankšta vedusiųjų bei senelių ir senelių tarpe, ji ten jaučiasi lyg prislėgta. Susiburusi atskirai nuo senelių jaučiasi tikrai savy, ir lengvai auga tokių organizacijų narių skaičius, nes daugelis jaunuolių, žinodami, kad ten tikrai kalbama jiems pritaikytais klausimais, žinodami, kad ten tikrai liepsnoja karšti jaunystės jausmai, su noru į jas stoja.

Tverkime daugiau tokių draugijų. Jos auga nariai į jaunuomenės apaštalus, kurie stos atviron kovon prieš blogumus,

išnaudojimus ir visokius nukrypimus, viešpataujančius šiandien jaunoje kartoje.

Jaunuomenė turi idealų — greičiau plaka jos pulsas ir smarkiau muša širdis; jos akys liepsnoja, kai pasakojame iš istorijos apie didvyrius. Nejaugi ji, taip atidžiai klausydama pasakojimų apie išsvajotus milžinus, kuno galiumus, nenorėtų dar didesniu užsidegimu klausytis pasakojimų apie krikščioniškosios dvasios milžinus? O! Tik pasakokime jai, kaip Pranciškus, budamas be galo kaunus jaunuolis, visa apleido, visa žemiška tylioje dieviškos meilės kaitroje paskandino, kad galėtų sekti vieną. Kurio jaunuolio ar jaunuolės nunistebins toks karžygis? Jauname amžiuje žmogus linkęs pasiaukoti, nes tame mato kažką didingą. Todėl pasakokime jai apie didingus Trečiojo Ordeno darbus, apie milžinišką jo sąjungą, turinčią milijonus narių, pasakokime, kad ir mūsų dienų didžiausi dvasios ir širdies vyrai yra nešiotojai juostelės ir škaplierių, ir ji jaus garbę stoti į tą Tretįjį Ordeną. Tokiu budu pati jaunuomenė bus didžiausia katalikybės propagandos skleidėja.

Alf. Lipnickas.

— 0 —

Nekaltas Kankinys.

(Tąsa)

Palaimintas. Patys sunkieji Rymo Katalikų Bažnyčiai laikai Lietuvai buvo davę pakankamai gudrių ir prašmatnių dvasiškių visoms sunkybėms atsiturėti. Pirmoje eilėje didis vyskupas Motiejus su šventu savo padėjėju sekretorium kun. Juozu Dovydaičiu. Paskui sekė vyskupas Baranauskas, vyskupas Paliu-

lionis su savo sekretorium pralotu Edvardu Barausku. Gudrus buvo ir Žemaičių vyskupijos administratorius vyskupas Beresnevičius, buv. Kunigų Akademijos rektorius, tačiau aš jį į aną garbingąjį burį droviuos priskirti dėl kai kurių politinių ir moralinių aplinkybių, kurias esu kažin kur paminėjęs, o kitų ir visai nemanau minėti.

Svarbiau, kad buvo didelio tikėjimo žmonių ganytojų, tikrų dvasininkų: kun. J. Dovydaitis, vysk. J. Cirtautas, vysk. Paliulionis, vysk. Baranauskas. Jie savo sielos galybe palaikė ir Žemaičių vyskupijos katalikišką atsparumą. Bet kokie jie visi buvo ne vienoki! Vysk. Paliulionis oficialiai veržės į dangų: pašaukei mane, Viešpatie, ganytojauti, — ganytojavau, ne juokavau, imdamos didžią atsakomybę. Vysk. Baranauskas asketiškai veržės į dangų, per begalinę panieką savo kuno: pašaukei mane ganytojauti, bet aš nemokėjau administruoti, tai geriau atsiimk mano sielą. Vysk. Cirtautas be galo kukliai veržės į dangų, vis dabodamas, kad kam neužteitų už akių: eikit, eikit, aš paskui; jam tur but, matės, jog ir kitiems lygiai pigia buti šventu, kaip jam. Tačiau vienas kun. Juozas Dovydaitis, man ding, tikrai aktingai gamino Dangui garbintojų. Jis per visą amžių darės daug daug darbų, kurių užtektų dangui pelnytis. Ir jis, neabejoju, vienas tenusivedė labai didelį burį žmonių, kuriems jis padėjo tapti šventais.

Toksai žmogus kun. Dovydaitis de moralizuotai, fanatiškai rusų administracijai, velijusiai savo užgrobtiems kraštams kuo didžiausios dezorganizacijos, kad patogiau būtų jie valdyti, tegalėjo rodytis pasityčiojimu iš jos. Pozityvoji kun. Dovydaičio įtaka auklėtiniais ir pačiam Ganytojui tegalėjo buti — “žalinga” — pačiai pravoslavų valdžia. Ne kuo kitu ta valdžia ir kaltino kun. Dovydaičį; ne kuriais nusidėjimais dorinio ar politinio pobūdžio, bet

ta “žalinga įtekmė į vyskupą”. Rusai ir saviesiems tos rušies žmonėms teturėjo vieną vietą — Sibirijos Sibiriją” — Narym ir Kolym, iš kur niekas nebegrižta toks, koks buvęs. Kun. J. S. Dovydaitis buvo visam amžiui išimamas iš Lietuvos, tiek ciniškai motyvuojant, jog kitos teisėtos valstybės negalėtų nė tikėti, už ką seniau Rusija be jokio skrupulo atimdavo savo piliečiams laisvę ir gyvybę.

Kun. J. S. Dovydaičiui ištrėmimas buvo daug lengvesnis, neg kitiems jo draugams kunigams; tai ne delto, kad vyresnybė buvo padoresnė, bet kad kun. Juozas ir nelaisvėje buvo visa galva aukštesnis už visus vergus ir vergintojus. Iš jo peraiškiai švietė jo šventumas, begalinis jo pasišventimas artimui; del visa to ne tik Rusijos ir Sibirijos piliečiai, bet ir patys nuožmieji valdininkai noroms ne noroms lenkė prieš jį savo galvą. Kur tik jis pasirodė, visur jį vadino — šventuoju, ne kitaip. Iš to gražaus kunigo-asketo veido trykšte tryško švelni, švari ramybė, visai negudraujanti siela, niekados nenykštąs sangvininis aukštaičio linksnumas. Matės, kaip jis yra ramus, nes savo viduje susitvarkęs žmogus, žinąs, kur eina — tiesiai į Dangaus Karalystę. Del to ir kitiems su juo darės taip pat ramu ir linksma ir gyvenimo vargai nebe tokie įkyrus. Tokio upo tegalėjo buti labai tikintis dvasininkas, kuriam visos gyvenimo sudaromosios sunkios aplinkybės — antrinis dalykas: jis laisvas nuo visa pasauliška, o tesiskaito su vienu dieviškaisiais dalykais. Pasauliniai

sielavartai ir trukumai teliudnina tuos žmones, kurie visą savo sielą yra pasauliui atidavę ir visa ko gera iš jo teliukia.

Yra begalės legendų apie kun. Juozo ištrėmimą. Štai, viena, kurios patikrinti tačiau negaliu. Butent, Tobolske kun. Dovydaitis radęs 50 tremtinių kunigų. Dauguma buvo pametę kunigystę ir ėmęsis paprasto darbo visuose amatuose. Kun. Dovydaitis juos surinkęs atgal į kruvą; visi suskatę savo rankomis išsimuryti bažnyčią, kur galėtų mišias laikyti ir net viešas iškilmingas pamaldas. Mišioms obligacijų Žemaičiai nusiūsdavę jiems per kun. Dovydaičio rankas.

Į tą savotišką tremtinių bažnyčią ėmė buriais eiti patys pravoslavai, nes kunigai be lietuviškųjų ir lenkiškųjų pamokslų ėmę sakyti dar rusiškai. Maskolių valdžia išsigandusi tremtinių įtakos ir visą kompaniją išblaškusi.

Kun. Dovydaitis, patekęs kur ten tarp rusų, tuojau ėmęs administruoti sakramentus ir pravoslavams mirštantiems. Išgirdęs tai gubernatorius ar popai jam pasiskundę; tad pasišaukęs ir paklausęs, kokia teise tai daręs. Dovydaitis atsakęs:

— Tamsta pats esi krikščionis. Jei matytumei žmogų mirštant, o popą pasigėrus, ar negelbėtum?

Į tuos žodžius giliai tikintis gubernatorius apkabinęs kunigą, pabučiavęs ir taręs:

— Daryk, kaip daręs.

Ir šitokį dvasios ir kuno stipruolį mums rusai piaute papiovė, sunaikino, suskurdino, kad nė 60 metų nesulauk-

tų!

Jei tai but atsitikę kur kitur, seniai būtų buvęs pakeltas klausimas apie beatifikaciją tos rinktinės vėlės — kunigo Juozapo Silvestro Dovydaičio.

Mes gi vos tik po šimto metų, kaip jis išvydo pasaulį, tepradedame jo darbų ir asmens domėtis. Kviečiu Žemaičių Vyskupijos kunigiją, ypač senąją jos kartą, suteikti mums bent nuotrupas belikusias savo atminimų apie tą šventą žmogų. Juk dar yra kunigų, kurie kun. Dovydaičį yra matę, o dar daugiau, kurie apie jį girdėję.

Kun. Dovydaičio Raštai.

Žymiausias jo veikalas yra "Šiaurinė Senelio Pasakojimai." Jo yra 3 dalys. Knygelių, matyt, patikta skaitytojams, jei tuč tuojau prisireikta pakartoti pirmiau išleistoji pirmoji dalis. 1863 m. mes gauname ją paties autoriaus kiek perredaguotą, 61 pusl.; butent, kiekvienam skyriui duota trumpas jo turinys, kad lengviau būtų surasti šis ar tas dalykas. Šiaip jau knygelė palikta, kaip ir buvus; tik kur ne kur metrampažo pralaidžiota. Jo titulinis lapas: Pirmą dalis. Wilniuja. Spaustuweja J. Zawadzka 1863. 61 p. Nieko nepasakyta, kad "Antra siki iszduta", kaip rašo S. Baltramaitis.

Šitas antrasis pirmos dalies leidimas parupintas tuo pat žygiu, kaip ir pirmas trečios dalies leidimas; butent, 1863 m. rugpiučio 10 d. Varniuose. Tai pareiškia prierašas, padėtas gale tos trečios dalies, paskelbiąs jos tęsinį, parašu: "K. J. D. R. S. Ž". (Reiškia: Kunigas Juozapas Davidavičius Rektorius Seminarijos Žemaičių).

Katalikų Pasaulys

ANGLIJA. — Naujaisi daviniai rodo, kad “Katalikų Tiesos Draugija”, kuri pasišvenčia liaudžiai pereinamai parašytų tikiybinių raštų platinimui, per paskutiniuosius metus vien prie Westminsterio katedros įėjimo išpardavė 72,943 brošiūras. Tos brošiūros draugijai kainuoja kiek viena tik po 1 peny; pastaraisiais mėnesiais buvo platinami raštai apie “Kristaus karalijos mišias” apie Pranciškų Asyžietį, apie šv. Alojzą ir apie komunizmą. “Katalikų Tiesos Draugija” Asyžiuje savo šių metų kongrese pažymi žymią pažangą. Ir turi dabar 10,000 narių. Viena komisija organizuoja karius kovai su abejinga ir bloga raštija.

— Londone iškelta nauja kampanija tikslu atversti Angliją į Katalikų Bažnyčią. Tam tikslui įkurta organizacija vardu “The Apostolic League for the Faith” (Apaštalinė Tikėjimui Sąjunga).

Organizacija įkurta dideliame katalikų mišingame, kuriame pirmininkavo kardinolas Bourne.

Toje akeijoje kooperuos trys žinomos anglių katalikų draugijos — Catholic Missionary Society, Guild of our Lady of Ransom ir Catholic Evidence Guild.

JUNGT. AMERIKOS VALSTYBĖS. — Harvardo universiteto profesorius, Robert Howard Lord tarptautinis Europos istorijos autoritetas, neseniai metė savo mokslo darbą. Jisai, kaip rašo, “Catholic Times” š. m. kovo 11 d., buvo vienas tų dviejų Amerikos atstovų, kurie 1919 m. nuvyko į Lenkiją ir savo Europoje buvimo laiką studijoms Vienos, Berlyno ir Maskvos universitetuose. Jis parašė visą eilę žymių istorinių veikalų. Viena jauna mergaitė, jo klausytoja, pasuko jo gyvenimą visai kita vaga. Vieną kartą minimasai profesorius savo paskaitoje netikusiai atsiliepė apie katalikybę. Studentė jam pasipriešino. Iš kilo diskusijos (ginčai) ir mergaitė tvirtai laikėsi kad profesorius sako netiesą ir tai galima įrodyti. Profesorius ėmė abejoti, tą klausimą dar kartą

giliau ir kritiškiau panagrinėjo ir įsitikino, kad studentė pasakė tiesą. Tada jis ėmė tyrinėti ir kitus ginčijamus klausimus, peržiūrėjo tų klausimų dogmatinių punktų aiškinimą ir galop buvo priimtas į katalikų Bažnyčią. Praėjusį rugsėjo mėnesį atsisakė nuo savo katedros, paimdamas atostogų ir pradėjo studijuoti teologiją. Dabar jis galutinai atsisakė nuo profesūros. Prof. Lord’as nunai studijuoja šv. Jono Seminarijoje Bostone.

ITALIJA. — Naujos Mažosios seminarijos kertinio pamatų akmens pašventimo metu paaikėjo, kad paskutinaisiais metais Romoje parapijoms labai truksta kunigų. Iš 63 Romos parapijų 39 aptarnauja vienuoliai ir tik likusias 24 pasauliniai kunigai, tačiau iš pastarųjų daugelis yra iš kitų vyskupijų. Kad deramai aprūpinus šias 24 parapijas kunigais, reikalinga kasmet išvesti mažiausia septynis naujus kunigus, o praėjusiais metais tebudavo vidutiniai švenčiama. Bet paskučiausiais metais dalykai vystosi geryn 1923 m. auklėtinių abiejose dabar vadinamose Romos seminarijose tebuvo vos 36, dabar jau yra 73, kurių 36 mokinaisi mažoje ir 37 didžioje seminarijoje.

PRANCUZIJA. — Šios šalies studentijos kongresas neseniai įvyko, pasak Paryžiaus laikraščio “Croix” (kryžius) mieste Rouen (Ruon). Jame dalyvavo apie 300 atstovų nuo įvairių gimnazijų, licejų ir universitetų, taip pat nuo daugelio “Katalikų Veikimo” skyrių. Išnešta nutarimas, kad Prancuzijos katalikų jaunūmenė turi labiau įtempti savo jėgas ir visai savotiškai dalyvauti persekiojamų Meksikos katalikų šelpime. Šiam tikslui kiekvienas narys turi kas mėnuo, pirmąją jo dieną, paaukoti Komuniją už Meksikos katalikus ir rupintis, kad tą pavyzdį pasektų galimai daugiau žmonių. “Mes pažįstame žodžio galybę, bet mes dar geriau pažįstame maldos visagalybę, ypač eucharistinės maldos”.

MUSŲ DARBAI

Lietuvių Kalbos Draugijos.

Patarimas Moterų Sąjungai ir Vyčių organizacijai, kad nutartų savo susirinkimuose visose kolonijose organizuoti atskiras iš vaikų, ir atskiras iš mergaičių, Lietuvių kalbos draugijas, kad jų nariai laikytų du kartu ar tris į savaitę nors po pusę valandos savo kalbos pamokas. Bent po vieną vakarą į mėnesį pamokas žaislų, kokius daro Lietuvoje jaunimas. Vaikus gerai pamokyti, kad jie patys prisikalbintų, kas kartą daugiau vaikų atsivestų į tas pamokas, ypač tokių, kurie visai nemoka lietuviškai kalbėti. Išmokyti juos kaip laikyti susirinkimus, kaip atidaryti tuos susirinkimus ir uždaryti su maldomis, kaip balsuoti ir išrinkti viršininkus ir visą valdybą. Patys organizatoriai turi juos gerai privežėti ir sutvarkyti. Butų labai naudinga jiems įtaisyti kokius uniformos ženklus ar žvaigžlutes, etc., pamokyti maršuoti gatvėmis; tie visi dalykai pritrauks daugumą prie mokslo. Dar pridėti pamokas giesmių ir dainų, kurios pagelbėtų greičiau išmokti atmintinai žodžius ir ištarimus.

Patarimas mergaičių draugijai. Tos pačios taisyklės tinka ir mergaitėms. Tik patartina, kad prie tos pačios progos, mergaitėms užvestų kaip uniformą vienodas ilgas drapanas, kad nebutų kaip garniai ilgomis nuogomis kojomis. Šitas sumanymas butų kaip protestas prieš Paryžiaus žydus socialistus, kurie išgalvoja ir paleidžia į visą pasaulį naujas moterims aprėdalu madas kas krt vis šlykštesnes. Nieko negalima išgalvoti šlykštesnio, negu dabar kad yra garnių amžius. Matai gaują mergaičių, kuri tikrai atrodo kaip garnių kruva. Socialistai atitraukia daug mergaičių nuo pašaukimo į Seserų luomą, nes joms geriau patinka būti paklusnoms aršiausiems katalikų priešams, kurie savo šlykščiausiomis madomis, nuoginančiomis moterų luomą, traukia stačiai į pragarą, negu būti paklusnioms Dievo balsui, kalbančiam per sąžinę. Kartu reikia mergaites šviesti,

kad prie aprėdalu madų gaudymo yra dar kitas nedoras sumanymas — tai veidų pekeliojimas, kuriuomi padaro save kaip baidykles, iš karsto ištrauktas. Dabar jaunos mergaitės visai nesirupina, kad Dievui pamėgtų, tiktai besirupindamos neva žmonėms pamėgti, savo elgesiu garsiau kalba į Dievą, negu žodžiais: “Dieve, tu mane sutvėrei negražia, aš pati save padarysiu daug gražesne!” Ir bedarydamos pasidaro, kad net šlykštu į jas pažvelgti iš tolo. Šituose dalykuose jas reikia apšviesti, nes jos taip daro tik delto, kad geriau nesu-pranta.

Moterų Sąjunga irgi galėtų daug gero padaryti, kad visose kolonijose rupintųsi surengti prakalbas, pamokinančias motinas, kad nuo pat kuditkystės visos motinos tik lietuviškai mokytų savo kuditkėlius poterių. Kurios moka skaityti, kad mokytų bent raides lietuvių kalbos pažinti. Kad parsitrauktų iš “Draugo” spaustuovės kny-gutes, užvardintas “Kudikių auklėtoja nuo tri-jų lig penkių metų” pirmą ir antrą dalį po 10 centų. Tegul tik visos motinos pasirupina knygutę, skaito ją ir bando taip auklėti mažus kudikius, tai nebus tiek pavojaus jų ištautini-mui. Kad pačios motinos rupintųsi šiek tiek apsišviesti ir bandytų švelniais žodžiais įkal-bėti savo ištautėjusiam jaunimui, tai vis butų šiek tiek vilties, kad atsirastų, kurie paklaustyti.

Kun. P. Saurusaitis.

Kolegijos Remėjai:

B. Oželienė	5.00
M. Zelionienė, New Britain, Conn.	3.00
J. Petkus Brockton, Mass.	3.00
E. Atašauskienė Gilberton, Pa.	12.00
M. Karpienė Duquesne, Pa.	3.00
F. Ambrulevičius Homestead, Pa.	3.00
M. Vinkunas Phila, Pa.	4.00
T. Misiunaitė Phila, Pa.	2.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. -- Ar reikia eiti iš viso gyvenimo išpažinties, jeigu atsimeni, kad seniai nepasakei užmirštą mirtiną nuodėmę?
A. R., Boston, Mass.

ATSAKYMAS. — Jeigu ta nuodėmė buvo užslėpta, reikia išpažinties iš viso gyvenimo. Bet jeigu žmogus ją buvo užmiršęs ir tik vėliau atsiminė arba net pirmiau jos neskaitė svarbia ar visai nuodėme, tai buvusios išpažintys yra geros. Iš viso gyvenimo nereikia išpažinties eiti. Užtenka, kuomet atsimena arba klaidą supranta, eiti išpažinties kaip paprastai ir savo seną nuodėmę priminti, pasakant kunigui, kad tai buvo užmiršta nuodėmė arba nelaikyta jos nuodėmė.

KLAUSIMAS. — Kokiu budu įgyti šv. Pranciškaus jubiliejaus atlaisdus, kadangi pas mus nėra kuopos?

G. M., Braddock, Pa.

ATSAKYMAS. — Jeigu mieste yra kita bažnyčia, prie kurios gyvuoja tretininkų kuopa, tai reikia atlaisdų įgijimui tą bažnyčią aplankyti. Jeigu gi tokios bažnyčios nėra, tai tretininkai gali aplankyti ir savą bažnyčią tuo tikslu, bet tai turi būti atskiras nuo kitų atėjimas į bažnyčią.

KLAUSIMAS. — Ar yra nuodėmė tretininkėms moterims virti munšainė ir pardavinėti į salionus. Ar galima tokioms moterims namieje pardavinėti ir iš žmonių pinigus viloti, o ant rytojaus eiti prie šv. Komunijos.
Sheboyganietis.

ATSAKYMAS. — Čia nereikia nė klausti. Kurios moterys tokį biznį varo, neturi teisės priklausyti prie tretininkų, nes jos tik teršia garbingų tretininkų vardą. Apie ėjimą prie Sakramentų sprendžia ne laikraščio redaktorius, bet nuodėmklausis.

KLAUSIMAS. — Kada pasibaigia Dievo Kuno iškilmės? *J. M., Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Švenč. Jėzaus Širdies dienoje per šv. Mišias, nes ir tuomet laikomos šv. Mišios prie išstatyto Švenčiausio Sakramento.

KLAUSIMAS. — Ar valia vaikui girtą tėvą mušti, jei tas bereikalo puola ir vaiką drasko?
J. Eit. Br.-klyn, N. Y.

ATSAKYMAS. — Sunui nevalia savo tėvo mušti ar tėvas bus girtas, ar blivus. Jeigu tėvas girtas ir jau nenusimano ką bedarąs, — jis ligonis. Tokio reikia gailėtis nelaimėje.

KLAUSIMAS. — Ar sunui bus nuodėmė jei besigindamas nuo girta tėvo jį sumuš?
J. Eit. Br.-lyn, N. Y.

ATSAKYMAS. — Jeigu sunus besigindamas netyčia sumuš girtą tėvą — nebus nuodėmės, jeigu tyčia — turės nuodėmę.

KLAUSIMAS. — Prašau paaiškint, kur ir kokia yra katalikiška spauda. Aš žinau ir skaitau "Laivą" ir "Draugą". Norėčiau žinoti ir daugiau.

A. B., "Laivo" Skaitytojas.

ATSAKYMAS. — Gerai Tamsta darai skaitydamas "Laivą ir Draugą". Jie priklauso prie katalikų spaudos.

Katalikiška spauda yra tai katalikų leidžiami raštai, knygos, laikraščiai, kuriais įvertinama ir nušviečiama įvairūs gyvenimo klausimai J. Kristaus mokslo šviesoje. Iš laikraščių turime Amerikoje be "Laivo" ir "Draugo" dar du kart savaitėje einantį "Darbininką", savaitinį "Garsą", dvisavaitinį "Vytį", mėnesinį "Moterų Dirvą", "Tiesos Aaidus". O katalikiškų knygų yra didelė daugybė. Jų daug yra "Draugo" knygyne sukrauta. Kreipiantis reikia adresuoti: "Draugas" 2334 S. Oakley ave., Chicago, Ill.

Lietuvos Žinios

Lietuva. Finansų ministeris Karvelis praneša, kad Valstybės Izdo padėjimas per pastaruosius mėnesius yra žymiai sustiprėjęs. Izdo dispozicijoje esančių pinigų suma dabar siekia 30 su viršum milijonų litų; nors iš šių metų kreditų jau užmokėta skola anglams du su puse milijono litų, atsilyginta skola Prancuzijai, atsilyginta avansu už supirktus garvežius, užsimokėta už nupirktus atstovybės (Berlyne Paryžiuje) namus ir įnešta Žemės Bankui beveik visa numatyta suma — apie 4 milijonus (iš 5 mil.) Pinigų apyvartoje dabar esą virš 100 milijonų.

— Per šių metų pirmuosius tris mėnesius išvežta į užsienį 8.010 arklių, tuo pat laiku praeitais metais buvo išvežta 2.341. Daugiausia vežami darbo arkliai į Rusiją ir į Daniją.

— Atsistatydino susisiekimo ministeris Jankevičius; ministariai švietimo Bistras ir finansų Karvelis įteikė Valstybės Prezidentui atsistatydinimo raštus balandžio 29 dieną.

— Geg. 1 d. praėjo visai ramiai.

— Rusijos atstovas Aleksandroviškis atšauktas; jo vieton paskirtas Arosevas.

— Lietuvos įgaliotas ministeris Vokietijai paskirtas, tuo pat titulu Lietuvą atstovauti ir Šveicarijoje.

— Paštų — telegrafų valdyba įvairiose provincijos vietose mano steigti pašto punktus, kuriuose bus išduodami laikraščiai ir kitokia korespondencija; tų punktų vedėjai bus renkami pačių gyventojų ir už patarnavimą galės imti mažą atlyginimą.

— Tretininkų delegacija važiuoja į Ašyžių — Romą iš Kauno birželio 17 d. po piet. Kelionė užims apie 20 dienų; atsis nemažiau 900 litų.

Lukšiai (Šakių ap.). Balandžio 10 d.

įvyko steigiamasis Katalikų Veikimo skyriaus susirinkimas. Salė buvo pilna žmonių. Klebonas pranešė šių dienų katalikų veikimą. Valdybon išrinkta J. Užupis — pirmininku, mok. Šurvila — sekretoriumi, A. Bacevičius — išdin. Dvasios Vadu kun. Merkevičius.

Velmiona. (Kauno ap.). Šv. Cecilijos d-ja Velykų antrą dieną surengė vakarą. Vaidino "Bajoras Gaidys", — 5 veiksmų dramą. Žmonių prisirinko pilnutėlė salė. Pelnas skiriamas šios draugijos naudai.

Obšrutai (Vilkaviškio ap.). Balandžio 16 d. Kaune mirė šio kaimo jaunuolis Pr. Mačys.

Lukšiai (Šakių ap.). Balandžio 3 dienos naktį ukininko Januškevičiaus išplėšta du aviliu bičių. Tai ne pirmas atsitikimas šioje apylinkėje.

Švediškiei (Šakių ap.). Balandžio 16 dieną ukininko Urbaičio sudegė tvartai. Padegė vaikas bebraukydamas degtukus pas tvartą. Sudegė, ant tvartų buvęs pašaras ir šuo. Kiti trobėsiai nukentėjo.

Pėdiškiai (Marijampolės ap.). Pirmą Velykų dieną garsus V. ir J. Ambraziejai, pastoje kelią, sumušė pavasarininką Joną Stasiulevičių, grįžtant iš bažnyčios.

Gudeliai II (Marijampolės ap.). Šių metų balandžio 1 9 dieną V nuovados policijos viršininkas nušovė didelį vilką. Vilko esama seno—neturi pryšakinių dantų; be to pražilęs. Žmonėms nereiks jo daugiau bijotis.

Rensčiai (Rietavo val.) Šio kaimo gyventojas J. Gudauskas turi smuiką, gana gražiai dar atrodanti, ant kurio yra išpiaustyta: "Antonius Siradinarius cremomensis. Faciebat annu 1722 (A † S)". Reikėtų ją padėti kur nors archyvan.

Rokiškis. Čia neseniai sugavo vagį Bylą-Beliauską, kuris yra padaręs daug plėšimų, kur ir kiek — nė pats neatmenas. Jis žmones vedavosi uždarbianti ir kelyje apiplėšdavo. Buvo keturis kartus teistas.

Skaborai. (Rietavo val.). Patkabos lauke yra piliakalnis ant kurio viršaus randama anglių ir pelenų liekanų. Reikėtų kam nors patyrinti.

Sasnava (Marijampolės ap.). Balandžio 20 dieną nukrito nuo laiptų ir užsimušė ukinink. A. Griniaus motina, virš 60 metų senukė.

Keragalviškiai (Rokiškio ap.). Neseniai sudegė Balaišio kluonas. Mat, šeimininkė pasiuntė tarnaitę supilti į statinę kluone gesintus anglius. Anglys atsidegė ir kluonas nepavyko užgesinti.

“Šaltinis.”

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojoimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
“DRAUGA”

“Draugo” kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.